

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący błędnego zastosowania przez pozwaną art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE oraz popełnienia przez nią oczywistego błędu w ocenie przy kontroli proporcjonalności pomocy do szkody spowodowanej kryzysem COVID-19.
2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia przez pozwaną konkretnych postanowień TFUE oraz zasad ogólnych prawa europejskiego, na których opierała się liberalizacja transportu lotniczego w Unii zapoczątkowana pod koniec lat 80-tych (tj. zakazu dyskryminacji, swobody świadczenia usług – stosowanej do transportu lotniczego poprzez rozporządzenie nr 1008/2008 ⁽¹⁾ – i swobody przedsiębiorczości).
3. Zarzut trzeci dotyczący braku wszczęcia przez pozwaną formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności oraz naruszenia uprawnień procesowych skarżącej.
4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia przez pozwaną spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, C 94, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Wersja przekształcona) (Dz.U. 2008, L 293, s. 3–20).

Skarga wniesiona w dniu 14 czerwca 2021 r. – Ryanair / Komisja

(Sprawa T-333/21)

(2021/C 310/51)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Ryanair DAC (Swords, Irlandia) (przedstawiciele: adwokaci F.-C. Laprèvote, E. Vahida, V. Blanc, S. Rating i I. Metaxas-Maranghidis)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania

Strona skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji z dnia 29 grudnia 2020 r. w sprawie pomocy państwa SA.59188 (2020/NN) – Włochy – Alitalia COVID-19 Damage Compensation II ⁽¹⁾; i
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi strona skarżąca podnosi pięć zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący nadużycia uprawnień i błędnego zastosowania art. 107 ust. 2 lit. b) przez pozwaną poprzez przyznanie pierwszeństwa przeglądowi pomocy i zamrożenie prowadzonego przez nią dochodzenia w sprawie niezgodnej z prawem pomocy na ratowanie przyznanej spółce Alitalia w latach 2017 i 2019.
2. Zarzut drugi dotyczący błędnego zastosowania przez pozwaną art. 107 ust. 2 lit. b) TFUE oraz popełnienia przez nią oczywistego błędu w ocenie przy kontroli proporcjonalności pomocy do szkody spowodowanej kryzysem COVID-19.
3. Zarzut trzeci dotyczący naruszenia przez pozwaną konkretnych postanowień TFUE oraz zasad ogólnych prawa europejskiego, na których opierała się liberalizacja transportu lotniczego w Unii zapoczątkowana pod koniec lat 80-tych (tj. zakazu dyskryminacji, swobody świadczenia usług – stosowanej do transportu lotniczego poprzez rozporządzenie nr 1008/2008 ⁽²⁾ – i swobody przedsiębiorczości).

4. Zarzut czwarty dotyczący braku wszczęcia przez pozwaną formalnego postępowania wyjaśniającego pomimo poważnych trudności oraz naruszenia uprawnień procesowych skarżącej.
5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia przez pozwaną spoczywającego na niej obowiązku uzasadnienia.

⁽¹⁾ Dz.U. 2021, C 134, s. 2.

⁽²⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 1008/2008 z dnia 24 września 2008 r. w sprawie wspólnych zasad wykonywania przewozów lotniczych na terenie Wspólnoty (Wersja przekształcona) (Dz.U. 2008, L 293, s. 3).

Skarga wniesiona w dniu 15 czerwca 2021 r. – PJ/ EIT

(Sprawa T-335/21)

(2021/C 310/52)

Język postępowania: francuski

Strony

Strona skarżąca: PJ (przedstawiciel: adwokat N. de Montigny)

Strona pozwana: Europejski Instytut Innowacji i Technologii

Żądania

Skarżąca wnosi do Sądu o:

- stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora wykonawczego z dnia 13 października 2020 r. odmawiającej jej możliwości telepracy z miejsca jej pochodzenia;
- o ile zajdzie taka potrzeba, stwierdzenie nieważności decyzji dyrektora wykonawczego z dnia 9 marca 2021 r. oddalającej zażalenie skarżącej złożone w dniu 10 listopada 2020 r.;
- obciążenie strony pozwanej kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Na poparcie skargi skarżąca podnosi osiem zarzutów.

1. Zarzut pierwszy dotyczący naruszenia obowiązku bezstronności, obiektywizmu i neutralności przez organ upoważniony do zawierania umów o pracę oraz dotyczący przyjęcia regulaminu wewnętrznego przez niekompetentny organ.
 2. Zarzut drugi dotyczący naruszenia prawa do bycia wysłuchanym.
 3. Zarzut trzeci dotyczący braku uzasadnienia.
 4. Zarzut czwarty dotyczący naruszenia regulaminu wewnętrznego oraz arbitralnej i nieracjonalnej jego wykładni, jak również braku przewidywalności i pewności prawa.
 5. Zarzut piąty dotyczący naruszenia obowiązku dbałości, nieuwzględnienia interesów zarówno instytucji, jak i skarżącej oraz nieproporcjonalności decyzji w stosunku do rzeczywistych interesów instytucji.
 6. Zarzut szósty dotyczący naruszenia prawa do poszanowania życia prywatnego i rodzinnego, o którym mowa w art. 7 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej (zwanej dalej „kartą”) oraz prawa do godzenia życia prywatnego i zawodowego, o którym mowa w art. 33 karty.
 7. Zarzut siódmy dotyczący naruszenia skutecznego prawa do zatrudnienia i do godziwych warunków pracy.
 8. Zarzut ósmy dotyczący nieuwzględnienia siły wyższej.
-